

ikke om. De ved det ikke. De interesserer sig ikke for det. Det er et rent nationalt anliggende.

Og det, der er ideen, er jo, at når alle lande har deres økonomier og deres finanspolitikker inden for de rammer, så kommer vi ikke til at genere hinanden, som vi gjorde igennem 1970'erne og noget af 1980'erne, og derfor får vi et større finanspolitisk råderum. Og jeg kan også betro det ærede Folketing, at alle medlemslandene i EU sidder og klør sig i nakken for at finde ud af, hvordan de bærer sig ad med at blive ved med at finansiere deres velfærdssamfund. For de mener også, de har velfærdssamfund – de ligner ikke helt vores. De beskæftiger sig meget med, hvordan de kan få deres indirekte lønomkostninger ned. Vi har jo ingen – i nævneværdig grad – indirekte lønomkostninger i Danmark. Det misunder de andre lande os. Jeg nævner det som et eksempel på, at der jo også sker nogle bevægelser og nogle forandringer i de andre landes skattestrukturer, fordi deres måske ikke er den mest effektive eller mest hensigtsmæssige.

Så samlet set er finanspolitikken et decentralt anliggende. Det er Danmark og det danske Folketing, der afgør indholdet af finanspolitikken, vi skal bare holde os inden for de rammer, jeg har skitseret. Det er os, der prioriterer, om det er den offentlige gæld, der skal ned, eller det er skattelettelse, der skal ske. Det er os, der har tillempt vore skattesystemer og afgiftssystemer efter det konkurrencepres, vi har oplevet – EU eller ikke EU.

Og det, jeg til sidst skal slutte med at minde om, er, at vi jo har forsøgt, og Det Radikale Venstre ikke mindst, at prøve at ændre nogle skattestrukturer, bl.a. – og når jeg nævner Det Radikale Venstre, så er det jo, fordi vi i særdeleshed har været drivende her – med brutto-skat. Vi står nu alene med synspunktet om, at det er en god idé, men det var jo et forsøg på at skabe en skattestruktur, der gjorde, at vi også havde en form for sociale bidrag. Men det har vi næsten opgivet at komme videre med.

Men det er metoden til, at land efter land hver for sig forsøger at tillempe deres systemer, således at de fungerer hensigtsmæssigt inden for de økonomiske rammer. Det går stille og roligt og fint, og Danmark er et fantastisk godt eksempel for de andre.

Forhandling

Kim Behnke (FRI):

Tak til de to ministre. Også tak til økonomiministeren for at hun kunne være her, der var jo lidt tvivl undervejs. Jeg synes, det var vigtigt, at vi også fik økonomiministerens samlede vurdering.

Jeg glæder mig nu egentlig også lidt til at høre, hvad den socialdemokratiske ordfører har på hjerte lidt senere. For ifølge Jyllands-Posten i dag er der jo en kreds af europapolitikere i Socialdemokratiets Europaudvalg, der meget modigt erklærer, at: »Den forudser derfor«, altså denne gruppe, »at Danmark vil få større problemer end de øvrige lande med at tilpasse skatter og afgifter til europæisk niveau.«

Og det er jo rigtigt set. For mens økonomiministeren over for Folketinget fortæller, at andre lande også har problemer med tilpasning af afgiftsniveauer, så er det naturligvis rigtigt. Men der er ikke ret mange andre lande, der har en så lang liste over afgifter, hvor vi afviger fra vores nærmeste naboer. Altså hvad angår Holland og Belgien, der jo har haft fri grænsepassage i ganske mange år, er der stadig væk forskel, specielt på chokolade og tobak, fordi der er afgift på chokolade i det ene land og tobaksafgift i det andet land. Men fordi det kun er et enkelt varesegment, som sådan noget hedder, har det aldrig udløst de store problemer.

Hvorimod Danmarks situation er klart at være i disfavør. Vi har benzinafgiften, som, hvad skal man sige, er drivkraften eller drivmiddel til, at man overhovedet bevæger sig af sted. Så er der øllet, som jo for danskere, til trods for det stigende vinkomsum, jo stadig væk er en vigtig del af danskerens hverdag. Så er der moms. Hvis man handler i Tyskland, har man for de fleste varer minimum 10 pct. at spare, men når det gælder fødevarer, ja, så er der en endnu større besparelse, al den stund at man har en differentieret moms i Tyskland.

Og derfor er der en meget lang liste, og den liste bliver jo altså længere den 1. januar 2004, i og med at spiritus og tobak kommer med i stigende omfang. Til den tid vil en dansker fra det store udland kunne medtage 10 l spiritus og 800 cigaretter og blot hævde, at det er til eget forbrug, ligesom folk i øjeblikket kører trailervis af øl til Danmark, så længe det blot er til eget forbrug.

Det nuværende salg af øl i Tyskland udløser et tab for Danmark på 280 mio. kr. om året. Og